

■ «Φιλοκαλικά λόγια»

Ἡ κυρὰ «Βασιλικούλα» ἡ Στερεοελλαδίτισσα* «Τὴν Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ μὴν χάσουμε...»

Ἐνα θαυμαστὸ πρότυπο ὑπομονῆς εἶναι ἡ κυρὰ «Βασιλικούλα», ποὺ ἤρθε στὸ Μοναστήρι, προσκυνήτρια τῆς Παναγίας.

Μικροσκοπική, ἀποστεωμένη, σκεβρωμένη, θαρρεῖς σὰν τὰ παλιὰ σκαριά τὰ θαλασσοδαρμένα, ἀλλὰ ἀνίκητα ἀπ' τὸν χρόνο καὶ τὴν ταιπωρία, ἔμοιαζε ἡ γριούλα ποὺ ἤρθε νὰ λειτουργηθεῖ τὴν Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων στὸ Μοναστήρι. Τὰ μάτια τῆς μισοσβησμένα ἀπὸ τὸν «καταρράκτη», φαίνονταν νὰ διαθέτουν μιὰ ἄλλη ὄραση, πιὸ ὀξεῖα καὶ μακρινή.

Μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία ἄνοιξε τὴν ψυχὴ τῆς καὶ βγῆκαν οἱ θησαυροὶ τῆς καρδιάς τῆς.

«Ἐζησα, εἶπε, ἓνα μαρτύριο στὴ ζωὴ μου, ἀλλὰ εὐχαριστῶ τὸν Κύριο! Ἦμουν ὀρφανὴ καὶ μὲ πάντρεψε ἓνας θεῖος μου καὶ μοῦ ἔδωσε ἓναν Γολγοθᾶ! Μιὰ ζωὴ ξύλο καὶ καταφρόνια. Ἐκανα αὐτὸ τὸ παιδί, ἀνάπηρο στὸ μυαλὸ (εἶπε καὶ ἔδειξε καθισμένον σὲ μιὰ καρέκλα πιὸ πέρα ἓναν ἀνάπηρο πνευματικά, μὲ ἄσπρα μαλλιά). Αὐτὸς εἶναι ὁ γυιὸς μου. Προσευχηθεῖτε γι' αὐτόν. Αὐτὸς θὰ μὲ τραβήξει πάνω, στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ!».

Κάποια Μοναχὴ τὴν ρώτησε:

- Τί νὰ κάνουμε γιὰ νὰ σωθοῦμε, νὰ κερδίσουμε τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, γιὰγιά;
- Στὴν ἔρημο, παιδί μου!
- Ποιὰ εἶναι ἡ ἔρημος, γιὰγιά;

– **Ν**ὰ βλέπεις καὶ νὰ μὴ βλέ-
πεις, νὰ ἀκοῦς καὶ νὰ μὴν ἀκοῦς,
καὶ νὰ σιωπᾷς!

Ὅσοι τὴν ἀκουγαν, θαύμασαν.
Μόνον φιλοκαλικὸς Πατέρας τῆς
Ἐκκλησίας θὰ μπορούσε νὰ πεῖ
αὐτὰ τὰ λόγια.

Καὶ τελείωσε, ἐπαναλαμβάνοντας:

– **Τ**ὴν Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ μὴν χάσουμε, τὴν Βασιλεία
Του. **Ν**ὰ μᾶς τραβήξει ἐπάνω νὰ σωθοῦμε!...

(*) Ἐκφράσεις τοῦ πνευματικοῦ κόσμου, Οὐράνια Μηνύματα, Θαυ-
μαστὰ Γεγονότα, ἔκδοσεις Ἱ. Μ. Παναγίας Βαρνάκοβας, Δωρίδα 2009.
σελ. 296-296. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.